

Sygn. akt V U 182/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku T. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania T. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 10 stycznia 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 182/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 10 stycznia 2017r., znak (...) - po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 grudnia 2016r. odmówił wnioskodawcy T. R. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, powołując się na art. 184 ust.1pkt.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, iż wnioskodawca udowodnił na dzień 01 stycznia 1999r. okresy składkowe i nieskładkowe w łącznym wymiarze 21 lat 05 miesięcy i 21 dni zamiast wymaganych 25 lat .

W odwołaniu od powyższej decyzji ZUS wnioskodawca domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury, podnosząc, iż przez 15 lat i 17 dni tj. przez okres uznany przez organ rentowy jako praca w warunkach szczególnym wymienionych w wykazie A- powołane wyżej Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. - pracował przy bieżącej konserwacji maszyn i urządzeń na oddziałach będących w ruchu tj. na terenie (...).

Zdaniem wnioskodawcy okres ten winien być zakwalifikowany przez organ rentowy jako praca w warunkach szczególnych wymienionych w wykazie B Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze . W konsekwencji wnioskodawca wskazał , że w jego sprawie winien być zastosowany przepis par.8 powyższego

rozporządzenia , a przy przyznaniu prawa do emerytury powinny zostać zastosowane przepisy art. 184 w zw. z art. 32 w zw. z art. 46 ustawy emerytalnej . Zatem staż pracy (okresy składkowe i nieskładkowe) organ rentowy powinien być wyliczyć na dzień 31 grudnia 2008r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie ,
podtrzymując w całości treść zaskarżonej decyzji i argumenty w niej przedstawione.

W uzasadnieniu wskazano , że organ rentowy uznał wnioskodawcy jako pracę w warunkach szczególnych wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze następujące okresy zatrudnienia :

- od 01 października 1977r. do 24 kwietnia 1978r. ,
- od 23 kwietnia 1980r. do 31 stycznia 1988r. ,
- od 01 lutego 1988r. do 09 lutego 1992r.,
- od 16 lutego 1992r. do 23 czerwca 1992r.,
- od 28 czerwca 1992r. do 21 lutego 1993r.,
- od 27 lutego 1993r. do 24 września 1994r. ,
- od 04 października 1994r. do 16 marca 1995r.,
- od 20 marca 1995r. do 07 czerwca 1995r.

Na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017r. pełnomocnik organu rentowego uzupełnił stanowisko w sprawie wskazując , że gdyby nawet założyć hipotetycznie , że T. R. - przez okres uznany przez ZUS -wykonywał prac w warunkach szczególnych wymienione w wykazie B to i tak wnioskodawca nie spełnia warunku określonego w art. 46 ustawy emerytalnej , gdyż na dzień 31 grudnia 2008r. nie osiągnął wieku emerytalnego 55 lat . Organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko w sprawie , że prace wykonywane przez wnioskodawcę w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze winny być kwalifikowane z wykazu A powołanego rozporządzenia , a przy ustaleniu prawa wnioskodawcy do emerytury w wieku obniżonym ma zastosowanie przepis art. 184 ustawy emerytalnej .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. R. urodził się (...)

Na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił 21 lat, 05 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Nie przystąpił do OFE.

Wiek emerytalny 60 lat osiągnął (...).r.

(bezsporne)

W okresie od dnia 01 lipca 1977r. do 31 grudnia 1996r. T. R. zatrudniony był w (...) S.A. Oddział (...)w G. .

Od 01 lipca 1977r. do 30 września 1977r. wnioskodawca zatrudniony był jako technik mechanik na stażu .

W okresach od 01 października 1977r. do 24 kwietnia 1978r. i od 23 kwietnia 1980r. do 31 stycznia 1988r. wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku ślusarza .

Od 01 lutego 1988r. do 09 lutego 1992r., od 16 lutego 1992r. do 23 czerwca 1992r., od 28 czerwca 1992r. do 21 lutego 1993r., od 27 lutego 1993r. do 24 września 1994r. , od 04 października 1994r. do 16 marca 1995r. i od 20 marca 1995r. do 07 czerwca 1995r. T. R. zatrudniony był na stanowisku ślusarza spawacza .

Do jego obowiązków należała bieżąca konserwacja maszyn , urządzeń hutniczych i agregatów na oddziałach , na których odbywała się produkcja miedzi . Wnioskodawca zajmował się naprawą urządzeń dźwigowych i suwnic na wydziałach: (...) (...); (...) ; (...), (...) i (...) . Na Wydziale (...)wnioskodawca zajmował się usuwaniem poprzez kruszenie kamienia i zastygłej miedzi .

W dniu 01 stycznia 1997r. nastąpiła reorganizacja zakładu pracy i wnioskodawca z ciągłością zatrudnienia przejęty został na podstawie art. 23 (1 w indeksie górnym) kp do (...) Spółka z o.o. w G. .

W zakładzie tym wnioskodawca na terenie (...)1 od dnia 01 kwietnia 1997r. do 24 marca 1999r. oraz od 27 marca 1999r. do 19 lipca 1999r. i od 21 lipca 1999r. do końca zatrudnienia w tej spółce tj. do 28 kwietnia 2000r. zatrudniony był na stanowisku specjalisty technologa przy kontroli międzyoperacyjnej , dozorce inżynieryjno-technicznym na oddziałach i wydziałach będących w ruchu , gdzie jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie . Wnioskodawca był osobą dozoru nad pracami ślusarsko- spawalniczo-remontowymi maszyn i urządzeń na wydziałach i poddziałach związanych z produkcją miedzi .

W okresie od 29 kwietnia 2000r. do 31 stycznia 2002r. wnioskodawca w związku z reorganizacją zakładu pracy przejęty został z ciągłością zatrudnienia przez Spółkę z o.o. (...) w O. , a od 01 lutego 2002r. do 28 kwietnia 2004r. – po kolejnej reorganizacji zakładu pracy T. R. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w G., a od 29 kwietnia 2004r. do 20 czerwca 2011r. w (...) Spółka z o.o. w G. (zmiana nazwy zakładu pracy).

W okresie od 29 kwietnia 2000r. do 30 września 2004r. wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku specjalisty technologa przy kontroli międzyoperacyjnej , dozorce inżynieryjno-technicznym na oddziałach i wydziałach będących w ruchu , gdzie jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie . Wnioskodawca był osobą dozoru nad pracami ślusarsko- spawalniczo-remontowymi maszyn i urządzeń na wydziałach i poddziałach związanych z produkcją miedzi , na terenie wydziałów produkcyjnych (...).

W dniu 30 czerwca 2011r, (...) Spółka z o.o. w G. wystawiła wnioskodawcy świadectwo pracy w warunkach szczególnych , w którym prace wykonywane przez wnioskodawcę zakwalifikowano według Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy , na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz.Urz. MHiPM nr 1-3 poz. 1) .

Za okres od 01 lipca 1977r. do 30 września 1977r. zakład pracy w wyżej wskazanym dokumencie zakwalifikował prace wnioskodawcy na stanowisku technika mechanika na stażu jako prace wymienione w załączniku Nr 1 wykaz A dział XIV poz.25 pkt.1.

Za okres od 01 października 1977r. do 24 kwietnia 1978r. oraz od 23 kwietnia 1980r. do 31 stycznia 1988r. - zakład pracy zakwalifikował prace na stanowisku ślusarza jako wymienione w załączniku Nr 2 wykaz B dział II poz. 28 (bezpośrednio przy produkcji miedzi).

Za okres od 01 lutego 1988r. do 09 lutego 1992r., od 16 lutego 1992r. do 23 czerwca 1992r., od 28 czerwca 1992r. do 21 lutego 1993r., od 27 lutego 1993r. do 24 września 1994r. , od 04 października 1994r. do 16 marca 1995r. i od 20 marca 1995r. do 07 czerwca 1995r. - zakład pracy zakwalifikował prace na stanowisku ślusarza- spawacza jako wymienione w załączniku Nr 2 wykaz B dział II poz. 28 (bezpośrednio przy produkcji miedzi).

Za okres od 01 kwietnia 1997r. do 24 marca 1999r. ; od 27 marca 1999r. do 19 lipca 1999r. oraz od 21 lipca 1999r. do 30 września 2004r. zakład pracy zakwalifikował prace na stanowisku specjalisty technologa jako wymienione w załączniku Nr 1 wykaz A dział XIV poz. 24 pkt.1 (kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji oraz dozór

inżynieryjno techniczny na oddziałach i wydziałach będących w ruchu , w którym jako podstawowe wykonywane są prace wymienione wykazie).

dowód:

- akta emerytalne k.1-13,

- przesłuchanie wnioskodawcy na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017r. k. 16v, 00:11:44 i następne .

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3 innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dniu 01 stycznia 1999r. wnioskodawca nie miał wymagany 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie przystąpił do OFE. Nadto – w ocenie organu rentowego – na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił 15 lat i 17 dni pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Wiek emerytalny 60 lat osiągnął w dniu (...)

Wnioskodawca wskazywał natomiast, że udokumentował ponad 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach wymienionych wykazie B i staż pracy ogólny (okresy składkowe i nieskładkowe winny być liczone na dzień 31 grudnia 2008r. W tej dacie posiada łączny staż pracy w wymiarze 30 lat i 06 miesięcy) .

Organ rentowy wskazał , że prace wykonywane przez wnioskodawcę w okresach : od 01 października 1977r. do 24 kwietnia 1978r. ,od 23 kwietnia 1980r. do 31 stycznia 1988r. , od 01 lutego 1988r. do 09 lutego 1992r.,od 16 lutego 1992r. do 23 czerwca 1992r.,od 28 czerwca 1992r. do 21 lutego 1993r.,od 27 lutego 1993r. do 24 września 1994r. ,od 04 października 1994r. do 16 marca 1995r.,od 20 marca 1995r. do 07 czerwca 1995r.- były pracami wymienionymi w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego w tym zakresie, uznając że wnioskodawca posiada okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w wymiarze łącznym 15 lat i 17 dni . Prace , które wnioskodawca wykonywał wymienione są w wykazie A wyżej powołane rozporządzenia .

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku i tylko praca wymieniona w wykazie A załącznika do rozporządzenia- §2 ust.1 i §4 ust.1 w/w rozporządzenia. Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku, stale tj. ciągle wykonuje pracę w szczególnych warunkach i nie wykonuje w tym czasie żadnych innych czynności nie związanych z zajmowanym stanowiskiem (por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 5 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 1308/12, LEX nr 1286495; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 marca 2013 r., sygn. akt III AUa 1069/12, LEX nr 1312031).

Dla oceny czy konkretna praca była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach decydujące znaczenie ma nie sama nazwa zajmowanego stanowiska a czynności w jej ramach faktycznie wykonywane (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn. akt III AUa 1192/12, LEX nr 1240032; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 1221/12, LEX nr 1294841). Do kognicji Sądu należy zatem samodzielne ustalenie, jakie prace wykonywał wnioskodawca i czy prace te należy zaliczyć do prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 910/12, LEX nr 1293579). Postępowanie sądowe o świadczenia emerytalno-rentowe regulowane jest przepisami kodeksu postępowania cywilnego, które nie zawiera ograniczeń dotyczących postępowania dowodowego co oznacza, iż okoliczności, od których uzależnione jest prawo do emerytury mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym także zeznaniami świadków czy opiniami biegłych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt III AUa 291/12, LEX nr 1223240).

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w rozpatrywanej sprawie Sąd uznał, iż na dzień 01 stycznia 1999 r. wnioskodawca w okresach wskazanych przez organ rentowy wykazał 15 lat pracy w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A dział XIV pkt. 25 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania dowodowego, w szczególności na podstawie akt ubezpieczeniowych, jak również z przesłuchania wnioskodawcy Sąd zaliczył do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach pracę wnioskodawcy w okresach : od 01 października 1977r. do 24 kwietnia 1978r. ,od 23 kwietnia 1980r. do 31 stycznia 1988r. , od 01 lutego 1988r. do 09 lutego 1992r.,od 16 lutego 1992r. do 23 czerwca 1992r.,od 28 czerwca 1992r. do 21 lutego 1993r.,od 27 lutego 1993r. do 24 września 1994r. ,od 04 października 1994r. do 16 marca 1995r.,od 20 marca 1995r. do 07 czerwca 1995r.

Bezsporną w sprawie była okoliczność wykonywania przez wnioskodawcę pracy w warunkach szczególnych w wyżej wskazanych okresach przez okres 15 lat i 17 dni . W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala uznać , że wnioskodawca pracując na stanowisku ślusarza , a następnie ślusarza spawacza – w okresach wymienionych w niniejszym uzasadnieniu nie wykonywał prac bezpośrednio przy produkcji miedzi .

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie Sąd zwrócił uwagę na fakt, iż w aktach ubezpieczeniowych - dotyczących zatrudnienia wnioskodawcy w (...) S.A. Oddział (...) - znajdują się świadectwa pracy z dnia 30 czerwca 2011r. (karta 7-8 i 11-12 akt emerytalnych) , z których jednoznacznie wynika, iż w wymienionych w niniejszym uzasadnieniu okresach ubezpieczony zatrudniony był na stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarza , ślusarza-spawacza .

Fakt ten potwierdza przeprowadzony dowód z przesłuchania wnioskodawcy, na podstawie którego sąd uznał, że T. R. na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na wydziałach produkcyjnych (...)w Ż. .

Wnioskodawca przedstawił świadectwo pracy w warunkach szczególnych z dnia 30 czerwca 2011r. - wystawione przez (...) Spółkę z o.o. w G. – następcę prawnego (...) S.A. Oddział (...), z którego wynikało, iż okresy od 01 października 1977r. do 24 kwietnia 1978r., od 23 kwietnia 1980r. do 31 stycznia 1988r., od 01 lutego 1988r. do 09 lutego 1992r., od 16 lutego 1992r. do 23 czerwca 1992r., od 28 czerwca 1992r. do 21 lutego 1993r., od 27 lutego 1993r. do 24 września 1994r., od 04 października 1994r. do 16 marca 1995r., od 20 marca 1995r. do 07 czerwca 1995r. były pracą na stanowiskach w warunkach szczególnych wymienionych w załączniku Nr 2 wykaz B dział II poz. 28 Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz.Urz. MHiPM nr 1-3 poz. 1) tj. bezpośrednio przy produkcji miedzi.

Oceniając prawidłowość sporządzonego przez następcę prawnego (...)S.A. Oddział (...)świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych - za wyżej wymienione okresy - w postępowaniu odwoławczym sąd przyjął środki dowodowe w postaci przesłuchania wnioskodawcy oraz akt ubezpieczeniowych. Z przedstawionego wyżej materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż w spornych okresach wnioskodawca zatrudniony był na wydziałach zajmujących się bezpośrednio produkcją miedzi. Jednakże wskazać należy, że T. R. będąc zatrudnionym na stanowisku ślusarza, ślusarza-spawacza grupy remontowo- montażowej i wykonującej prace ślusarsko – spawalnicze - jakkolwiek pracował w takich samych warunkach co pozostali pracownicy zatrudnieni w hucie bezpośrednio przy produkcji miedzi na wydziałach : (...), (...) i (...), (...), (...) – to jednak nie wykonywał on prac bezpośrednio przy produkcji miedzi, uprawniających do nabycia emerytury w wieku lat 55 .

Zwrócić bowiem należy uwagę na fakt, iż w dziele III wykazu B Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – prace te nie zostały wymienione. Jakkolwiek skarżący podnosi, iż prace przez niego wykonywane we wskazanych okresach są pracami wymienionymi w pkt. 28 działu II wykazy B Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz.Urz. Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 29 czerwca 1985r. Nr 1-3, poz. 1) - to jednak nie można pominąć zasadniczej – w ocenie sądu – okoliczności w sprawie. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wykazie B określa prace, których wykonywanie uważane jest za zatrudnienie w szczególnych warunkach. Z kolei powołane powyżej zarządzenie resortowe – wraz z pkt. 28 działu II – określa stanowiska, na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych. Zarządzenie resortowe nie może być sprzeczne z aktem normatywnym wyższego rzędu jakim jest rozporządzenie, ale winno stanowić jego uzupełnienie. Skoro zatem w dziale III wykazu B- powołanego powyżej rozporządzenia - nie są wymienione prace ślusarza, ślusarza - spawacza – to nie można uznać pracy na takim stanowisku za zatrudnienie w warunkach szczególnych wymienionych w wykazie B dział III rozporządzenia – na podstawie zarządzenia resortowego i wykazu stanowisk pracy sporządzonego przez zakład pracy (...) w G. .

Tym samym za takie zatrudnienie nie można uznać prac wykonywanych przez ubezpieczonego w spornym okresie na stanowiskach : ślusarza, ślusarza –spawacza i nawet specjalisty technologa grupy ślusarsko spawalniczej (zatrudnienie od 01 kwietnia 1997r. do 31 grudnia 1998r. – tj. do daty poprzedzającej wejście w życie ustawy emerytalnej). W okresach tych bowiem wnioskodawca zajmował się bieżącą konserwacją i naprawą urządzeń na oddziałach będących w ruchu i dozorem technicznym nad prawidłowością wykonywania tych prac oraz kontrolą międzyoperacyjną i kontrolą jakości wykonania prac .

W wyrokach z dnia : 20 października 2005r. (IUK 41/05 – OSNPUSiSP 2006 nr 19-20, poz. 306) i 21 kwietnia 2004r. (II UK 337/03 - OSNPUSiSP 2004, nr 22, poz. 392) Sąd Najwyższy podkreślił, że upoważnienie dla właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych i centralnych związków spółdzielczych – nie stwarzało

ani podstawy prawnej do wydawania aktów nie pozostających w zgodności z powszechnie obowiązującym prawem, ani nie przewidywało możliwości wykraczania poza wykazy prac wykonywanych w szczególnych warunkach, wymienionych w załącznikach do rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego. W konsekwencji zarządzenia resortowe i wykazy zakładowe muszą być dostosowane do treści załączników, w których zawarty jest kompletny wykaz prac wykonywanych w szczególnych warunkach. Gdy więc zarządzenia resortowe i wykazy sporządzone przez zakłady pracy określają – niezgodnie z załącznikami do rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego – stanowiska pracy, których wykonywanie uprawnia do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym, nie wywołują skutków przewidzianych w art. 32 ustawy emerytalnej.

W konsekwencji sąd uznał, iż w niniejszej sprawie zaistniała sytuacja sprzeczności zarządzenia resortowego i wykazu sporządzonego przez zakład pracy z działem III wykazu B stanowiącego załącznik do rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego, albowiem stanowiska zajmowane przez wnioskodawcę w spornych okresach - nie zostały wymienione jako stanowiska pracy, których wykonywanie uprawnia do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym 55 lat. Ta sprzeczność nie wywołuje skutków przewidzianych w art. 32 ustawy emerytalnej.

W ocenie sądu zarządzenia dyrektora (...)dotyczące wykazu stanowisk, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (karta 13 akt emerytalnych) – ma jedynie wartość informacyjną.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 14 czerwca 2004r. (P 17/03, OTK – A 2004/6/57, Dz.U. Z 2004r. Nr 144, poz. 1530) orzekł niekonstytucyjność art. 32 ust. 2 Ustawy emerytalnej w zakresie w jakim powoływał się on na resortowe wykazy stanowisk pracy w warunkach szczególnych. Tym samym tylko praca na stanowiskach wymienionych w załącznikach do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – uprawnia do nabycia emerytury w wieku wcześniejszym niż określony w art. 27 ustawy emerytalnej.

W konsekwencji Sąd uznał, iż praca wnioskodawcy w okresach wymienionych w niniejszym uzasadnieniu nie była pracą – jak wskazał w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze z dnia 30 czerwca 2011r. następcą prawnym Spółka z o.o. (...) w G. – pracą wymienioną w wykazie B tylko w wykazie A.

Tym samym brak jest podstaw prawnych do zastosowania wobec wnioskodawcy art. 184 w zw. z art. 32 w zw. z art. 46 ustawy emerytalnej, gdyż przepis ten mógłby zostać w przypadku ubezpieczonego zastosowany, gdyby udokumentowany został wymagany okres pracy w warunkach szczególnych wymienionych w wykazie B i warunki wskazane w par. 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Dodatkowo - analizując zarzut wnioskodawcy zgłoszony w odwołaniu – sąd zwrócił uwagę na fakt, iż T. R. nie spełnia jeszcze jednego warunku określonego w art. 46 ust. 1 pkt 3. W dniu 31 grudnia 2008r. nie spełnił również wymaganego warunku ukończenia wieku emerytalnego 55 lat. W dniu 31 grudnia 2008r. ubezpieczony miał ukończone (...) lata.

Reasumując Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołanie, gdyż nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu.